

stændig adskilte Krigsskuepladser, vilde det sikkert være saglig set uheldigt, at der ikke findes en kommanderende General i Jylland, og det forekommer mig inkonsekvent, at man samtidig med, at man forøger Styrken i Jylland, ophæver Posten som kommanderende General dør. Nu skal jeg indrømme, at man har forbedret dette ved, at Generalinspektøren for Fodfolket i Krigstilfælde skal overtage Posten som kommanderende General i Jylland; men har en Mand ikke haft denne Kommandostilling i Fredstid, har han vel ogsaa knap Forudsætninger for at føre Hæren i Krigstid.

Jeg vil slutte med at udtale Ønske om, at Ordningen maa faa en god Udførelse, at de, der skal føre den ud i Livet, maa gøre det i den Aand, hvori den er givet. Jeg tænker navnlig paa Underofficerernes Stilling, Underofficererne skal overgaa til Officianter. Jeg vil haabe, at de, der skal lede dette, maa tage Hensyn til vor udmærkede Underofficerstands Fortjenester og give den en god Plads i Hæren.

Christmas Møller: Forinden jeg skal henvende et Par enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. P. Munch, som har nævnt mig og nogle Udtalelser af mig baade ved Forhandlingen i Dag og ved første Behandling af denne Sag, ønsker jeg ganske kort at vise, hvorledes den Situation, vi paa dette Omraade er inde i, saa at sige nøjagtigt falder sammen med Begivenhederne i 1909. Begivenhederne i 1909, som mange af Medlemmerne i denne Sal oplevede herinde, formede sig paa den Maade, at der ligesom i 1894 sluttedes et Forlig mellem Konservatismen og Venstre, og ligesom i 1909 sker det ogsaa nu i 1922; at der er nogle enkelte, færre i 1922 end 1909 indenfor Konservatismen, som gaar imod dette Forlig. Det, der sker nu, er politisk set efter mit Skøn 1909 om igen, Personerne er paa enkelte Pladser blevet andre, man er maaske ogsaa for at bruge et Udtryk, der er brugt i disse Dage; noget mere skikkelig overfor den Mand, som er Forsvarsminister nu, end overfor den Mand, der var Forsvarsminister i 1909, men Situationen er den samme, navnlig er alle de Angreb, den samlede Opposition retter mod Forsvarsforliget, de samme i 1922 som i 1909.

Jeg vil gerne nævne et Par ganske enkelte af de Betragtninger, som vi utvivlsomt meget ofte vil møde overfor dette Forlig. En af disse Betragtninger, som Oppositionen ganske utvivlsomt vil fremføre overfor Forliget, er, at nu har det konservative Folkeparti endelig svigtet Sagkundskaben,

og den Omstændighed, at man har faaet en meget kærkommen Hjælp, kan jeg maaske sige, i en lidt ubehændig Udtalelse i et enkelt Blad af en enkelt Mand, har givet Anledning til, at man har slaet meget stærkt op, at nu havde Konservatismen endelig i dette Spørgsmaal sagt sig fra al Sagkundskab (Afbrydelse: Det er rigtigt). Der siges, at det er rigtigt, men det, jeg vil vise, er, at det blev ogsaa sagt i 1909, og med Formandens Tilladelse vil jeg gerne citere et Par enkelte Ting fra Behandlingen af Forsvarsordningen af 1909.

Jeg skal da citere et enkelt Medlem, der ogsaa er Medlem nu af dette Ting, et æret Medlem, som meget sjældent tager Ordet nu, men naar han blander sig i Tingets Forhandlinger, gør det paa en imod Forretningsordenen stridende Maade, nemlig det ærede Medlem Hr. Slengerik. Det ærede Medlem Hr. Slengerik sagde i 1909: „Der er i denne Sag blevet talt en hel Del om de sagkyndige, men Forholdet er vistnok det, at naar vi i Fremtiden tale om Militærvæsen og nævne de sagkyndige og Sagkundskaben i Forbindelse med dette, saa vil det kun fremkalde et stort Smil. Jeg tror i Virkeligheden ikke, man skal tage Sagkundskaben, sat i Forbindelse med Militærvæsenet og Forhandlingerne paa Rigsdagen, højtideligt“, og senere siger det ærede Medlem: „Vi ere jo paa det rene med her, at naar der er Tale om den Maade, hvorpaa vort Militærvæsen skal ordnes, saa er det Lovgivningsmagten, der har Ansvaret, og ikke de sagkyndige.“ Jeg kunde blive ved med at citere af denne Tale af det ærede Medlem; men det, jeg ønsker at fremhæve — jeg skal slet ikke gaa videre —, er blot dette, at ganske det samme Angreb, som man nu fra Oppositionens Side har proklameret som noget nyt, ganske det samme Angreb blev rettet den Gang imod Konservatismen.

En anden Paastand, som man ganske utvivlsomt vil møde meget stærkt paa Eftersommerens Møder — jeg nærer ikke nogen som helst Tvivl om, at enkelte Medlemmer indenfor den ærede Opposition allerede har dette i den skønneste Orden —, er, at det Forsvarsforlig, som nu om nogle faa Timer vil være vedtaget i dette høje Ting — (Afbrydelse) ja; det kan de Herrer være ganske overbevist om —, ikke har Folkets Flertal bag sig. Jeg nærer ikke den fjerneste Tvivl om, at man vil tale om alle de Stemmer, der faldt f. Eks. paa det ærede Medlem Hr. Holstein, og alle de Stemmer, der faldt andre Steder, og lægge dem sammen med Oppositionens Stemmer, det vil sige,